ARREST VAN HET HOF
VAN 5 APRIL 1979 [1]

Azienda Laminazione Acciaio — ALA SpA en Azienda Laminazione Ferro — ALFER SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Gevoegde zaken 220 en 221/78

Samenvatting

1. *Beroep — Termijnen — Afloop — Gevolgen — Verval van instantie*
(Statuut Hof van Justitie EGKS, art. 39)

2. *Procesvoering — Beroepschrift — Voorwaarden — Niet-inachtneming — Regularisatie — Grenzen*
(Reglement voor de procesvoering, art. 38, § 7)

1. Blijkens artikel 39, laatste alinea, van het Statuut van het Hof van Justitie van de EGKS leidt de niet-inachtneming van beroepstermijnen, behoudens toeval of overmacht, tot verval van instantie.

2. De in artikel 38, § 7, van het Reglement voor de procesvoering voorziene mogelijkheid van regularisatie is op termijnen niet van toepassing.

In de gevoegde zaken 220 en 221/78

AZIENDA LAMINAZIONE ACCIAIO — ALA SPA

en

AZIENDA LAMINAZIONE FERRO — ALFER SPA

gevestigd te Pisogne (Brescia), vertegenwoordigd door het lid van de Raad van Bestuur A. Giordani, bijgestaan door C. Castelli, advocaat te Brescia, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van G. Thomas, advocaat aldaar, 11a, Boulevard Joseph II,

verzoeksters,

tegen

1 — Procestaal: Italiaans.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, vertegenwoordigd door A. Prozzillo als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende bij M. Cervino, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende — in de tegenwoordige stand van het geding — een exceptie tegen de verzoekschriften opgeworpen door verweerster die ze te laat en niet regelmatig ingediend acht,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: J. Mertens de Wilmars, kamerpresident, fungerend president, Mackenzie Stuart, kamerpresident, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe, G. Bosco en A. Touffait, rechters,

advocaat-generaal: F. Capotorti
griffier: A. Van Houtte

het navolgende

ARREST

De feiten

De feiten en het procesverloop kunnen worden samengevat als volgt:

I — De feiten en het procesverloop

Op 30 mei 1978 heeft de Commissie aan de vennootschappen ALA en ALFER geldboeten opgelegd wegens niet-naleving van de beschikkingen 14/64 en 962/77 EGKS tot vaststelling van minimumprijzen voor bepaalde soorten betonijzer. De boeten zijn op 5 juni 1978 aan de vennootschappen betekend.

Bij aangetekende brieven, ingekomen bij het Hof op 20 juli 1978, kwamen de

beide vennootschappen tegen die beschikkingen in beroep. In een brief van 21 juli 1978 heeft de griffier van het Hof — ter bevestiging van eerder opgenomen telefonisch contact — de verzoekschriften mèt een afschrift van 's Hofs Reglement voor de procesvoering teruggezonden, opdat verzoeksters zich zouden kunnen gedragen naar de artikelen 37 en 38 („afin que vous puissiez vous conformer aux dispositions des articles 37 et 38").

Op 2 oktober 1978 zijn de verzoekschriften 220 en 221/78, gedagtekend 21 september en getekend door C. Castelli, advocaat te Bresia, ter griffie van het Hof ingeschreven.

Nadat de Commissie krachtens artikel 91, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering een exceptie van niet-ontvankelijkheid had opgeworpen, heeft het Hof, de advocaat-generaal gehoord, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan. Voorts heeft het Hof, gehoord de advocaat-generaal en partijen, de zaken — voor de mondelinge behandeling en ter gelijktijdige berechting bij het eindarrest — gevoegd.

II — Conclusies van partijen

De *Commissie* heeft geconcludeerd dat het den Hove behage

„— de beroep(en) niet-ontvankelijk te verklaren;

— verzoekster(s) in de kosten te verwijzen."

Verzoeksters hebben het Hof verzocht na te gaan of zij in hun verzoeken kunnen worden ontvangen en, mocht zulks niet het geval zijn, de kosten geheel te compenseren.

III — Samenvatting van de middelen en argumenten van partijen

In een „inleiding" op hun op 2 oktober ingeschreven verzoekschriften hadden *verzoeksters* zich in de navolgende bewoordingen bij voorbaat tegen de exceptie van niet ontvankelijkheid teweergesteld:

„Er zij allereerst op gewezen dat het onderhavig beroep ondanks het verstrijken van de beroepstermijn geacht moet worden tijdig te zijn ingediend. Immers, in een op 15 juli 1978 vanuit Brescia verzonden beroepschrift ... heeft verzoekster voormelde handeling tijdig bestreden, ook al is het beroepschrift zelf op 21 juli 1978 door de griffie van het Hof teruggestuurd (...), met de uitnodiging dat wij ons zouden gedragen naar de artikelen 37 en 38 van het Reglement voor de procesvoering.

Het dient er derhalve voor te worden gehouden dat artikel 38, § 7, toepassing heeft gevonden, ook al is de dag waarop de regularisatie moest zijn geschied, niet vermeld.

Bij de onderhavige akte wenst verzoekster dan ook bepaaldelijk haar — daartoe bij dezen aangevuld — eerder beroepschrift te regulariseren."

De verzoekschriften bevatten voorts een ten name van C. Castelli, advocaat te Brescia, gestelde volmacht.

De *Commissie* heeft er op gewezen dat de twee aanvankelijk ingediende beroepschriften d.d. 20 juli, die door de griffie van het Hof werden teruggezonden, na het verstrijken van de termijn (en wel meer dan een maand en tien dagen na betekening van de bestreden beschikking) en niet door tussenkomst van een advocaat waren ingediend. Wat dit laatste punt betreft zou er moeten worden gesproken van absolute nietigheid, niet te verhelpen door regularisatie als bedoeld in artikel 38, § 7, van het Reglement voor de procesvoering — regularisatie als bedoeld zou slechts mogelijk zijn in de gevallen omschreven in de paragrafen 2-6 van hetzelfde artikel, doch niet bij

niet-naleving van artikel 20 van het Statuut van het EGKS-Hof (verplichte rechtsbijstand) of van artikel 37, § 1, van het Reglement (ondertekening der processtukken door een advocaat).

Verzoeksters hebben er in hun antwoord op gewezen dat in het Reglement voor de procesvoering geen bepalingen zijn te vinden betreffende de consequenties welke aan in verzoekschriften gepleegde verzuimen moeten worden verbonden. Er is alleen de bepaling van artikel 38, § 7, volgens welke de griffier verzoekers een redelijke termijn — ter regularisatie van het verzoekschrift — geeft. Nu bepalingen waarin aan bedoelde onregelmatigheden sancties worden verbonden ontbreken, zou het Hof alleen, geheel discretionair, over de gestelde processuele onregelmatigheden hebben te oordelen — ter vaststelling van de ontvankelijkheid der verzoekschriften —.

Voorzover het er om gaat dat de verzoekschriften te laat en zonder tussenkomst van een advocaat zijn ingediend, zouden de excepties zonder voorwerp zijn geraakt, aangezien de termijnen opnieuw zouden zijn gaan lopen als gevolg van de mededeling van 's Hofs griffier d.d. 21 juli 1978, waarbij de verzoekschriften zijn gerestitueerd „afin que vous puissiez vous conformer aux dispositions des articles 37 et 38".

Voorzover het beroep niet-ontvankelijk wordt geacht omdat het te laat zou zijn ingediend, wijzen verzoeksters erop dat het beroep op 15 juli 1978, dat wil zeggen binnen de gestelde termijn van veertig dagen, uit Italië is verzonden, en menen zij zich op overmacht te mogen beroepen, temeer waar artikel 37, § 3, zich niet zou verdragen met een ten deze geldend algemeen beginsel van het Italiaanse recht, volgens hetwelk in verschillende gevallen de dag van verzending — en niet die van ontvangst — mag worden aangehouden.

Voorzover het verzoekschrift niet door een advocaat was getekend, zou de onregelmatigheid van het oorspronkelijke stuk zijn gecorrigeerd doordat er alsnog een wèl naar behoren door een advocaat getekend verzoekschrift is ingediend.

Ten slotte hebben verzoeksters, voor het geval het Hof het beroep niet-ontvankelijk mocht achten, verzocht om volledige compensatie van kosten: zij zouden te goeder trouw zijn afgegaan op de mededeling van de griffie d.d. 21 juli 1978, waarbij zij zijn uitgenodigd zich naar de artikelen 37 en 38 te gedragen, hetgeen hen deed veronderstellen dat een heropening der termijnen was toegestaan.

IV — Mondelinge behandeling

De behandeling heeft op 7 maart 1979 plaatsgehad.

De Commissie heeft een samenvatting gegeven van het betoog dat zij in haar schriftelijke opmerkingen had ontwikkeld en zich bereid verklaard zich, in geval van niet-ontvankelijkheid, ten aanzien van de kosten „zeer bescheiden" op te stellen en met een min of meer symbolisch bedrag genoegen te nemen.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 14 maart 1979 zijn conclusie genomen.

In Rechte

1 De Commissie heeft bij beschikkingen d.d. 30 mei 1978 aan de vennootschappen ALA en ALFER wegens niet-naleving van de beschikkingen nrs. 14/64 en 962/77 EGKS tot vaststelling van minimumprijzen voor bepaalde soorten
2 betonijzer (PB L 114 van 5. 5. 1977) geldboeten opgelegd. Die beschikkingen zijn aan genoemde te Pisogne (Brescia) gevestigde vennootschappen betekend op 5 juni 1978.

3 Bij aangetekende brieven, die op 20 juli 1978 bij het Hof zijn ingekomen,
4 hebben de vennootschappen tegen die beschikkingen beroep ingesteld. Deze niet tijdig binnengekomen en niet door een advocaat ondertekende stukken zijn door 's Hofs griffie teruggezonden opdat verzoeksters zich zouden kunnen gedragen naar de artikelen 37 en 38 van het Reglement voor de procesvoering („se conformer aux dispositions des articles 37 et 38 du règlement de
5 procédure"). Op 2 oktober 1978 zijn de verzoekschriften, thans door een advocaat ondertekend en gedagtekend 21 september 1978, ter griffie van het Hof ingeschreven.

6 De Commissie heeft tot niet-ontvankelijkheid der verzoekschriften geconcludeerd wegens niet-inachtneming van de termijn binnen welke beroepschriften volgens artikel 39 van het Statuut van het Hof van Justitie (EGKS) moeten worden ingediend, alsook wegens schending van artikel 38, § 2, van het Reglement voor de procesvoering, zoals aangevuld in bijlage II, artikel 1, van dat Reglement, en voorts op grond dat de aanvankelijk ingediende verzoekschriften niet, zoals in artikel 37, § 1, van het Reglement voorgeschreven, door een advocaat waren ondertekend.

7 Volgens artikel 37, § 3, van het Reglement voor de procesvoering dient ter berekening van de procestermijnen alleen de dag van nederlegging ter griffie in aanmerking te worden genomen.

8 Vergelijking van de dag waarop de straffen aan verzoeksters zijn betekend met die waarop de eerst ingediende verzoekschriften ter griffie van het Hof

zijn ingekomen, leert dat zij zijn ingediend nadat de beroepstermijn van een maand, verlengd met een in casu tien dagen bedragende termijn wegens afstand, was verstreken. Blijkens artikel 39, laatste alinea, van het Statuut van het Hof van Justitie van de EGKS leidt de niet-inachtneming van beroepstermijnen, behoudens toeval of overmacht — waarvoor in casu geen terzake dienende argumenten zijn voorgedragen — tot verval van instantie. De in artikel 38, § 7, van het Reglement voor de procesvoering voorziene mogelijkheid van regularisatie van een verzoekschrift is op termijnen niet van toepassing.

11 Zonder dat behoeft te worden ingegaan op de exceptie van niet-ontvankelijkheid, opgeworpen wegens het feit dat de eerst ingediende verzoekschriften niet door een advocaat zijn ondertekend, of op de vervolgens ingediende en wél door een advocaat ondertekende verzoekschriften, die op 2 oktober 1978, dus kennelijk te laat, ter griffie van het Hof zijn ingeschreven, zullen de vennootschappen ALA en ALFER derhalve in hun verzoeken niet-ontvankelijk moeten worden verklaard.

Kosten

12 Ingevolge artikel 69, § 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen, voorzover 13 zulks is gevorderd. De Commissie heeft in die zin geconcludeerd, des dat zij zich bereid heeft verklaard genoegen te nemen met toewijzing van een „min of meer symbolisch kostenbedrag".

14 Volgens artikel 69, lid 3, kan het Hof de proceskosten wegens bijzondere 15 redenen geheel of gedeeltelijk compenseren. Gezien de door de Commissie verschafte toelichting, dienen de omstandigheden van de onderhavige zaak als zulke bijzondere redenen te worden beschouwd.

HET HOF VAN JUSTITIE,

rechtdoende:

1. Verklaart de beroepen niet ontvankelijk;

2 Compenseert de proceskosten.

Mertens de Wilmars Mackenzie Stuart Pescatore

Sørensen O'Keeffe Bosco Touffait

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op vijf april negentienhonderdnegenenzeventig.

De griffier

A. Van Houtte

Voor de president

J. Mertens de Wilmars

President van de Eerste Kamer

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL F. CAPOTORTI VAN 14 MAART 1979 [1]

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

1. In deze twee zaken komt de ontvankelijkheid om twee redenen aan de orde: de beroepstermijn zou niet zijn inachtgenomen en men zou geen gebruik van de diensten van een advocaat hebben gemaakt. Ik zal deze beide kwesties in de aangegeven volgorde bespreken.

Wat die *eerste reden* betreft zij eraan herinnerd dat de beschikkingen waarbij de Commissie de beide vennootschappen

1 — Vertaald uit het Italiaans.